

Để tiếp tục chương trình của TV Houston được đều đặn hàng năm và cũng để không phụ lòng TV Nguyễn kỳ Hương vừa tổ chức xong buổi họp mặt lần thứ 13. Chúng tôi lại sẵn tay áo lên lo cho kỳ thứ 14. Mỗi năm mỗi kiểu, mỗi màu sắc và bây giờ xin được viết vài dòng tường trình cùng bá quan văn võ TV những tin tức cũng như chi thu trong năm 98-99.

Đầu tiên xin được nhắc đến những bức thư của các Giáo sư TV. Có thư dài có thư ngắn nhưng mà đọc để thấy mình đã may mắn được làm học trò TV và để thấy tình thầy trò gắn bó sâu đậm như thế nào.

Tôi gặp lại cô Lê khắc Ngọc Quỳnh ở Houston nhân kỳ cô về đây dự buổi họp mặt của 2 trường

Đường Vào Tuổi Thơ đăng trong kỳ này). Thầy mà có đọc chắc cũng hú hồn sao tụi học trò Trưng Vương chúng nó kỳ lạ thế? May mà mình đã ra tay trước chứ không chắc nguy ... Tình cảm đối với cô đang tràn đầy như thế mà mới đây tôi có được nghe Hồng Phúc kể lại rằng: “Cô buồn Diệu Trang vì năm ngoái em ấy đã quên không gửi cho cô tờ Đặc san 2000...”. Thật là oan cho tôi quá vì mỗi năm trách nhiệm gửi báo là của chị Trưởng ban hoặc Phó. Có muốn gửi cũng không được vì ban Báo chí giữ độc quyền bán và phân phát báo. Nhờ hai chị Châu Hà và Hồng Phúc lên tiếng giải độc hộ chứ không thì oan Thị Kính này tôi quyết phải ...đành xin lỗi cô vậy rồi sẽ tìm gặp hai chị nói chuyện sau !!!

Sinh hoạt Trưng Vương năm thứ 14

Diệu Trang

Đồng Khánh và Quốc Học. Tuy có được học cô môn Việt văn ngày còn bé nhưng chắc cô cũng không nhớ tôi là

con nhỏ nào.

Cô Lê Khắc Ngọc Quỳnh

Chỉ biết thỉnh

thoảng có được đọc vài bài viết của cô trong các Đặc san TV, tôi bèn xông lại làm quen, nhận là học trò của cô và xin cô bài cho báo TV ở Houston. Cô đã vui vẻ nhận lời và tuy bận cô vẫn sáng tác rất đều đặn cho 2 tờ TV ở Toronto và Texas.

“Cô lật đật gửi em hai bài thơ cái đã. Sẽ cố gắng hoàn tất một bài ngắn. Nếu xong được tôi sẽ gửi em ngay. Trưng Vương với tôi bao giờ cũng chan chứa yêu thương, nên làm gì được cho Trưng Vương tôi luôn cố gắng.”

Cô ơi, cô làm chúng em ở đây cảm động quá sức. Hèn chi đã có một chị Trưng Vương khóc như cha chết ngày cô đi lấy chồng (xin các bạn đọc bài

Tiếp theo cô Ngọc Quỳnh, tôi muốn được nhắc đến cô Phạm thị Vinh. Nhân chuyến ghé thăm Houston lần trước tôi có biếu cô ít tờ Đặc san cũ tôi còn giữ được và rủ rê cô viết bài cho Trưng Vương vì bài của học trò thì nhiều chứ bài của thầy, cô thì rất ít. Cô ngần ngừ : “cô từ xưa đến giờ chỉ biết đi dạy học có bao giờ viết văn đâu, nhưng để cô xem”. Và tuy đến nay chúng tôi vẫn chưa nhận được bài của cô viết nhưng ngay sau khi trở về nhà cô đã soạn một số ảnh cũ ở Trưng

Cô Phạm Thị Vinh

Wang và gửi cho chúng tôi để dành đăng báo. Tụi em cảm ơn cô lắm lắm và cứ tự hỏi sao ngày xưa cô khó thế mà bây giờ cô hiền thế. Hay tại lũ chúng em trở nên dữ dằn quá nên đâm ra thấy các thầy cô bây giờ dễ dãi ???

“Cô đã nhận được hôm 25/5, hai quyển Đặc san

Trưng Vương. Cô đã đọc ngay và đọc xong ngày 26, cô rất thích thú được biết tin tức Trưng Vương. Hôm nay (3/6/99) cô viết thư cảm ơn em và gửi ảnh cho em đây”.

Các bạn nhớ xem kỹ hình vì các thầy, cô sao bây giờ ai trông cũng tươi, trẻ và đẹp ra. Có phải vì các thầy cô thoát nạn

không bị lũ học trò tác yêu **Cô Lệ Khanh**

tác quái Trưng Vương hành hạ nữa? Chẳng thế mà có chị đã gọi cô Lệ Khanh là mây xung tao. Cô đâu có giận bọn em phải không cô? Trăm sự cũng chỉ vì cô trẻ quá mà thôi. “Thầy Lệ Khanh” nhớ nhắc cô sốt sắng đi dự họp mặt hàng năm của gia đình Trưng Vương vì có lẽ càng đi nhiều cô càng trẻ ra đấy. Nói đến cô Lệ Khanh tôi lại nhớ lúc đưa cô Vinh về khách sạn, vì là buổi trưa nên tôi đề nghị mời các cô đi ăn. Cô Lệ Khanh xua tay từ chối và móc trong túi ra nào ô mai, xí mụi cam thảo, bánh bao ...đầy đủ cả giống y chang như lũ học trò ngày xưa. Các cô cho biết: “nói nhiều quá có thì giờ đâu mà ăn thành ra lúc nào cũng thử sẵn những thứ này“. Và cô kể nhân viên khách sạn đã có lúc phải hốt hoảng chạy ra tìm hiểu sự thật khi thấy có một nhóm đông người ngoại quốc tụ tập to tiếng với nhau. Đó là to tiếng chuyện trò, tay bắt mặt mừng. Quân hai bà mà dàn trận thì đến Tô Định còn bỏ chạy nữa là. Đến đây có mấy ông rể Trưng Vương thêm vào: “Thi Sách ở gần lạng quạng cũng vong mạng như chơi”. Các ông này hơi quá lời chút xíu thôi phải không thầy, cô và các bạn? Viết đến đây tôi chợt thấy mình đi hơi lang bang, đang viết dở về cô Vinh...

Bên này không có một Giáo sư Trưng Vương nào ở Calgary chỉ có mấy em cựu nữ sinh Trưng Vương thôi cô có thể chuyển tay cho các em đọc. Nhớ là mỗi năm gửi đến cho cô, cô thích lắm, nếu cần cước phí để gửi cô xin sẵn sàng. Các chị Trưng Vương nghe rõ chưa, đặc biệt là các chị trong ban Báo Chí. Kéo mai một lại nghe than:

cô buồn em Diệu Trang hết sức là sẽ có chuyện lớn đấy !!! Cô biết hội Trưng Vương Houston, Texas là số 1 so với tất cả các hội Trưng Vương trên Thế giới.

Câu này có cần in đậm và lớn lên không quý vị? Hay là chúng ta Trưng Vương ở khắp mọi nơi đều biết thế và đều đồng ý hết cả rồi ??? Các hội Trưng Vương ở CA, Washington DC, Midwest hay Canada có cần xem bằng chứng thì gửi phong bì viết sẵn địa chỉ kèm theo . 34 cents tem chúng tôi sẽ gửi ngay. Nói nhỏ các chị nghe chứ số 1 sướng chỗ nào không biết chứ mỗi năm cứ vào khoảng tháng 2 tháng 3 là hãi hùng lắm. Thí dụ như nhận được những cú điện thoại như sau:

- Thứ bảy ghé tao làm báo được không?
- Cho chủ nhật đi cỡ 12 giờ trưa.
- 12 giờ trưa mới vác xác đến thì ở lại đến 12 giờ đêm nghe chưa? Nhà tao xa lắm, lẹ lẹ lên nếu tao lo không xuể là tao quăng hết luôn đó. Mà đến nơi chỉ có làm thôi không ăn uống gì đâu, tao đâu có thì giờ mà nấu nướng.



Ờ hay cái nhà chị này, vừa năn nỉ vừa dọa nạt là thế nào? Bắt làm việc chùa lại không cho ăn thì

ai mà làm? Ai bắt mợ nấu, mợ nhờ Thi Sách nhà mợ ra hiệu đặt mua mang về cũng được vậy. Thế nhưng tôi chỉ dám nghĩ thầm thôi nói ra nhờ hẳn quãng hết tôi lại mang tiếng gây án mạng, rắc rối lắm. Đây chỉ là một chuyện nhỏ trong hàng trăm chuyện nhỏ khác. Các chị đọc qua chắc là thấy quen thuộc lắm, chị nào nghe lạ tai xin mời dọn về đây. Chắc chắn các chị sẽ được đón tiếp hết sức tận tình. Trưởng ban, Phó trưởng ban, Ngoại vụ, Nội vụ muốn chức nào có chức đó, kiêm hết luôn càng tốt.

Và bây giờ xin được nhắc đến một vị Giáo Sư khác, có lẽ cô ở ẩn hơi kỹ vì chưa thấy cô tham dự ở Houston lần nào. Giáo sư Lê kim Anh ở Toronto, Canada:

“Tôi vội có vài dòng cảm ơn các em đã nghĩ đến tôi. Tôi cũng nhận ra hình tôi trong dịp Tết năm 70 mà em còn giữ được. Thật tôi vô cùng cảm xúc khi nhận được Đặc

san này, tôi cảm nhận được nghề

Cô Lê Kim Anh

giáo không bạc bẽo như người đời thường nói”. Chúng em cũng cảm ơn các thầy, cô đã cho chúng em những ngày ở Trưng Vương với mái đỏ tường vàng là những ngày hạnh phúc.

Riêng cô Liên Dung tuy tôi chưa được học cô giờ nào, cũng đã viết thư rất dài kín mít cả hai trang giấy để tâm sự

“Nghĩa tình gia đình Trưng Vương không có máu mủ với nhau, bốn phương hợp lại, chung một mái trường. Thầy, cô, trò...7, 8 năm trời

không phân biệt giai cấp, giàu nghèo, sang hèn, đẹp xấu...chỉ biết

Cô Liên Dung

có ngày ngày đến trường, vui có buồn lo có (trò lo thầy khảo bài, lo thi cử. Thầy lo bài chưa chấm xong học trò đòi nợ...) hờn nhiên có...chẳng ai tính toán tiền bạc danh vọng gì nơi mái trường Trưng Vương thân yêu. Không bao giờ cô quên được cảm nghĩ và nỗi buồn mênh mang thấm thía của cô và của các Giáo sư còn ở lại sau

Cô Lê Thị Vượng

75. Rồi bây giờ sống xa quê hương các em Trưng Vương Texas cũng như các em ở nơi khác đã làm báo, hội họp chung vui, ôn lại kỷ niệm cũ và vẫn không quên mái trường xưa, thầy cô cũ còn kẹt lại, gom góp tiền bạc gửi về giúp đỡ. Nói lên được tinh thần đầy “nghĩa tình” của các em Trưng Vương. Thật đáng khen. Nhờ Trang chuyển lời cô đến các em Trưng Vương ở Houston, TX rằng có những bài viết rất đặc sắc, dí dỏm, dễ thương mặc dù các em không phải nhà văn và thi sĩ chuyên nghiệp. Đã là những bà mẹ xấp xỉ trên dưới năm chục tuổi đời (đoạn này cô nên nói càng khẽ càng tốt cô ạ), vẫn nói lên được tính chất hiền hòa, cao quý, giỏi giang của người con gái Trưng Vương áo dài tha thướt, mượt mà trên con đường Nguyễn bình Khiêm mấy chục năm về trước”.

Giờ ơi đọc thư cô khen học trò Trưng Vương viết văn làm báo giỏi mà tôi thấy thư cô cũng hay quá trời. Giá mà các Giáo sư Trưng Vương người nào cũng sáng tác cho vài bài như thế này thì báo Trưng Vương ở mọi nơi mỗi năm mỗi dầy cộm tha hồ đọc. Và lại giúp cho tình thầy trò thêm thấm thiết, đậm đà. Mong các thầy cô hưởng ứng cho.

Và ngoài những bức thư bên này chúng tôi cũng nhận được thư cô Vũ thị Ninh cho biết cô An thị Trinh sẽ gọi điện thoại sang nói chuyện với cô Quỳnh (vì cô giúp chúng tôi mang quà về biếu) chứ tay cô run lắm nên viết rất là khó khăn.

Riêng thư của cô Lê thị Vượng chắc hẳn các bạn cũng như tôi sau khi đọc xong đã phải trần trọc, thao thức dù bạn nhớ hay đã quên cô sau mấy chục năm xa cách, dù bạn đã học hay chưa bao giờ được học cô.

“Thân mến gửi các em Nữ sinh Trưng Vương Houston, Tx

Trước hết cô

xin lỗi tất cả các em đã không viết thư riêng tới từng em, vì cô cảm thấy rằng những điều cô muốn nói với các em đều giống nhau và là những điều thành thực xuất phát từ đáy lòng, trong giây phút cực kỳ xúc động nên chỉ có thể nói một lần, nhắc lại với người thứ hai, người thứ ba thì không tránh khỏi có vẻ như giả dối, đóng kịch, tính toán...

Cô xin nhớ ơn tất cả

Năm nay 72 tuổi, bao nhiêu lần nói như con vẹt những điều cụ Khổng dạy: Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín. Nhưng hoàn toàn quên chữ TRÍ.

Người hại, người lừa: ngoài Trưng Vương

Người cứu: Trưng Vương. Cứu rất nhiều lần. Nên lần này cô ngại lắm khi cầm tiền của các em, nhưng nếu không có số tiền lớn của các em thì nợ cứ nuôi mãi, lãi cứ trả hoài, như người bị thương mà máu không cầm được. Cô không muốn vấp ngã nữa, từng này tuổi đầu mà như là còn làm nũng với các em, coi kỳ quá. Cô Quỳnh làm việc ở ngành Xã hội, có dịp gần những người yếu, người kém khôn ngoan. Người ta kính Quang Trung, nhưng cũng không thể không ít nhiều thương sót Lê chiêu Thống, phải không em?

Cô mệt tim lắm không thể viết được nữa”.

26/7/99

Tôi dĩ nhiên chỉ dám tóm tắt vài ý chính trong thư để các bạn hiểu một phần hoàn cảnh của cô. Tôi biết có một số bạn than thở cho rằng lo tổ chức họp mặt hàng năm, chạy ngược chạy xuôi vất vả quá, rồi lại phải chắt chiu để dành gửi về Việt Nam. Tôi đồng ý với sự lo lắng đó nhưng cái vất vả của bạn ở bên này thì có nghĩa lý gì với cái vất vả của các thầy, cô ở bên nhà. Thành ra mỗi người một tay một chân chúng ta cố gắng để hy vọng một ngày nào đó mặt trời lại rực sáng trên quê hương.

Diệu Trang



DANH SÁCH VƯỜN HỒNG:

Lê thị Phương Mai	\$20.00
Trịnh Ngọc Tân	50.00
Nguyễn thị Hồng Phúc	20.00
Phạm thị An	20.00
Vũ thị Bình	40.00
Mai thị Loan	30.00
Nguyễn thị Kim Hiền	50.00
Lê thị Tố Quyên	50.00
Đặng Phương Thảo	25.00
Phạm Diễm Hồng	30.00
Nguyễn thị Diễm Hạnh	50.00
Nguyễn thị Hải	50.00
Vương thị Vinh	10.00
Phạm Tuyết Mai	20.00
Vũ thực Anh	20.00
Nguyễn thị Ngọc Dung	50.00
Đoàn Kiều Dung	30.00
Nguyễn thị Cam Ly	30.00
Chu Hoàng Diêu	5.00
Vũ thị Lệ	50.00
TỔNG CỘNG:	\$650.00

DANH SÁCH CHI:

Café Văn	2000.00
Chia buồn/Góp vui	500.00
KT Printing	2600.00
Đóng góp lễ 2 bà Trưng	50.00
Ban Báo Chí	311.24
Video	350.00
Đọc trên 2 đài phát thanh	100.00
Ban Văn Nghệ	216.91
In vé	164.00
TỔNG CỘNG:	\$6,292.15

DANH SÁCH THU:

Ban Tổ Chức 97-98 tặng	1,055.85
Quảng cáo 98-99	1,530.00
Tiền bán vé, báo	3,157.00
Quảng Cáo 97-98	355.00

Tiền Video	100.00
TỔNG CỘNG:	\$6,197.85

TỔNG KẾT :

Vườn Hồng	650.00
Thu	6,197.85
Chi	6,292.15
Còn lại	555.70
Biểu cô Vương	100.00

Số tiền dư \$455.70 sẽ được dành để góp vào phần quà gửi về VN cho các thầy cô. Và hy vọng trang Vườn Hồng sau.